บทที่ 4

ผลการทดลองและการวิจารณ์

4.1 การศึกษาสมบัติเชิงความร้อน

จากการศึกษาเพื่อดูจุดหลอมเหลวของพอลิโพรพิลีน ชนิดเป่าฟิล์ม และชนิดหล่อฟิล์มด้วยเครื่อง DSC พบว่าพอลิโพรพิลีนชนิดเป่าฟิล์ม มีจุดหลอมเหลวที่ 166.86 องศาเซลเซียล และในชนิดหล่อฟิล์มมีจุดหลอมเหลวต่ำกว่าคือ 151.66 องศาเซลเซียล ตามภาพที่ 4.1 และ 4.2 จากการศึกษาพอลิคาร์บอเนตพบว่าอุณหภูมิกลาสทรานซิชั่นอยู่ที่ 159.16 องศาเซลเซียล ในกรณีนี้ถ้าอุณหภูมิสูงกว่า อุณหภูมิกลาสทรานซิชั่น พอลิคาร์บอเนตจะเริ่มอ่อนตัวและหลอม จากกราฟในภาพที่ 4.3 พบว่าที่ปลายของกราฟมีการเปลี่ยนแปลงที่อุณหภูมิประมาณ 215 องศาเซลเซียล ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นอุณหภูมิหลอมผลึกของพอลิคาร์บอเนต ในทางฤษฎีระบุอุณหภูมิกลาสทราซิชั่นของพอลิคาร์บอเนตเท่ากับ149 องศาเซลเซียล และอุณหภูมิหลอมผลึกเท่ากับ 220-230 องศาเซลเซียล ดังนั้นจึงสันนิษฐานได้ว่าในการวิจัยนี้พอลิคาร์บอเนตมีการหลอมตัว

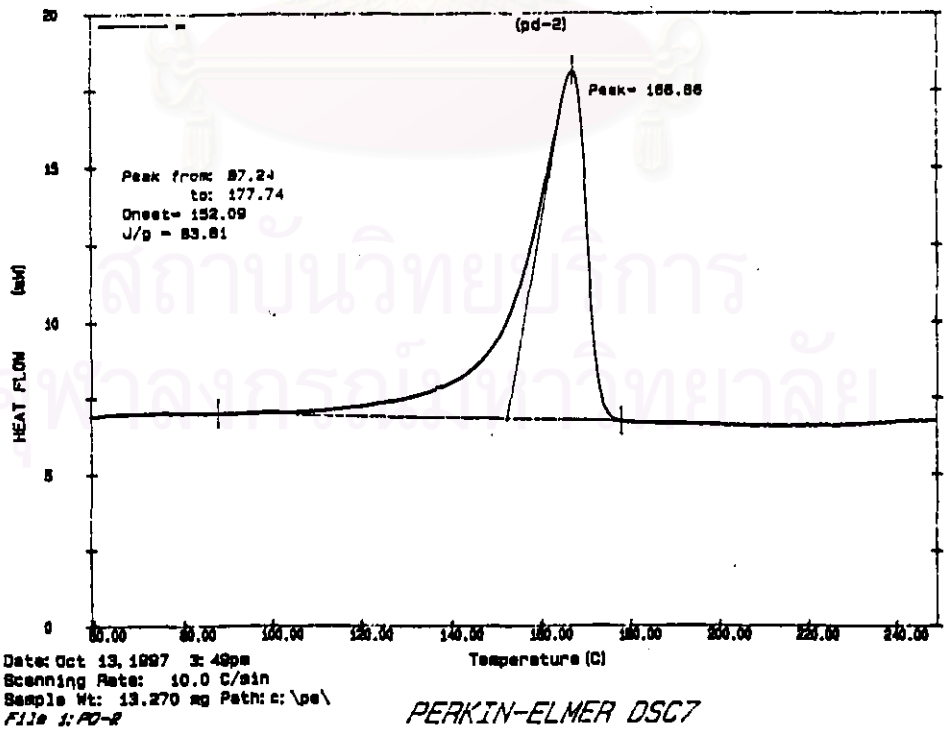

ภาพที่ 4.1 แสดงผลการทดลองจุดหลอมเหลวของพอลิโพรพิลีนชนิดเป่าฟิล์ม

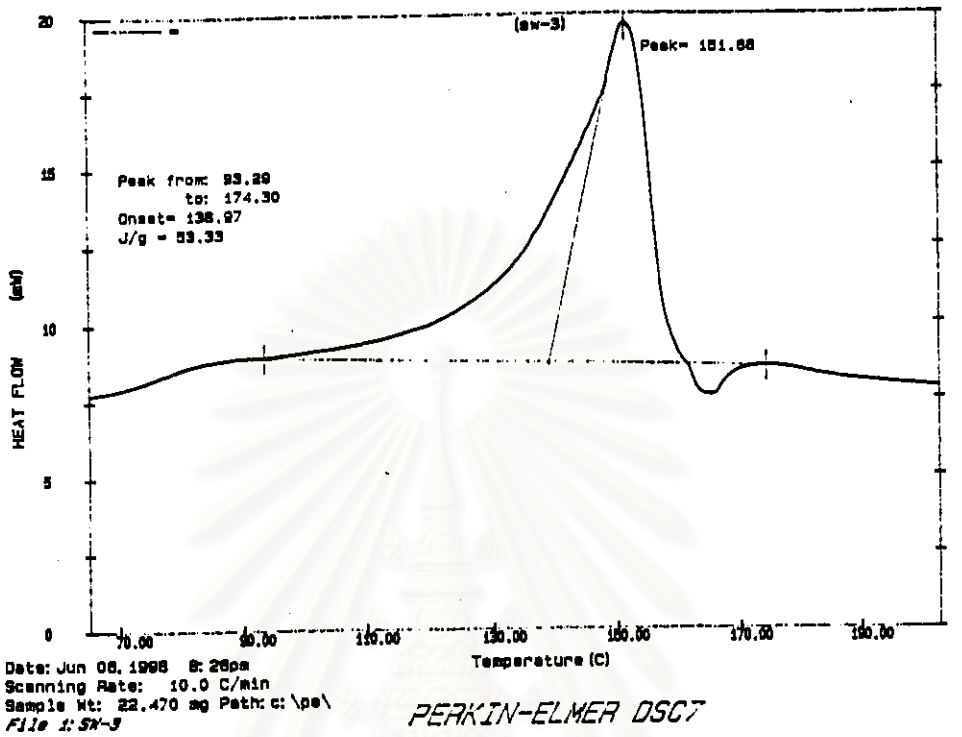

ภาพที่ 4.2 แสดงผลการทดลองจุดหลอมเหลวของพอลิโพรพิลีนชนิดหล่อฟิล์ม

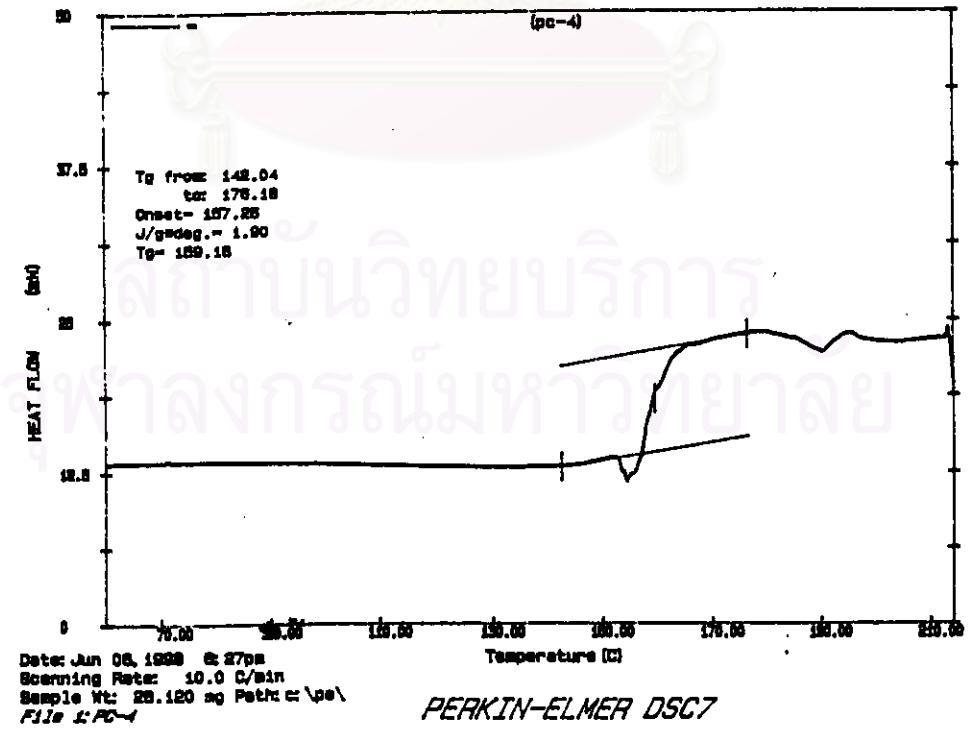

ภาพที่ 4.3 แสดงผลการทดลองอุณหภูมิกลาสทรานซิชั่นของพอลิคาร์บอเนต

4.2 ภาวะการผสมพลาสติก

ในการทดลองนี้จะทำการผสมพลาสติกพอลิโพรพิลีนที่เติมปริมาณพอลิคาร์บอเนตในอัตราส่วนตั้งแต่ 5 เปอร์เซ็นต์ จนถึง 25 เปอร์เซ็นต์ การผสมจะมีการผสม 2 ขั้นตอน ในขั้นตอนแรกจะเป็นการผสมเพื่อให้เม็ดพลาสติกทั้งสองชนิดกระจายผสมกันโดยใช้เครื่องเหวี่ยงผสมแบบแขนเดียว ผลการทดลองที่ได้คือ เม็ดพลาสติกพอลิคาร์บอเนตจะกระจายตัวอยู่ร่วมกับเม็ดพลาสติกพอลิโพรพิลีน เป็นการผสมเบื้องต้นก่อนทำการผสมในเครื่องอัดรีดแบบสกรูคู่ เครื่องอัดรีดแบบสกรูคู่ที่ใช้ในการทดลองนี้จะเลือกแบบที่มีการหมุนของสกรูสวนทางกัน จากการศึกษาสรุปภาวะการตั้งเครื่องสำหรับเตรียมเม็ดพลาสติกผสมตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงภาวะการตั้งเครื่องอัดรีดแบบสกรูคู่ที่มีการหมุนของสกรูสวนทางกัน

ตัวแปรที่ควบคุม	อัตราส่วนการผสมพอลิโพรพิลีนต่อพอลิคาร์บอเนต (V/V)					
	100/0	95/5	90/10	85/15	80/20	75/25
1.แถบความร้อนโซนที่ 1 (°C)	-	195	195	195	200	200
2.แถบความร้อนโซนที่ 2 (°C)	-	200	200	200	205	205
3.แถบความร้อนโซนที่ 3 (°C)	-	205	205	205	210	210
4.แถบความร้อนโซนที่ 4 (°C)	-	210	210	210	215	215
5.แถบความร้อนโซนที่ 5 (°C)	-	215	215	215	220	220
6.แถบความร้อนบริเวณดาย(°C)	-	215	215	215	220	220
ความเร็วชุดอุปกรณ์ดึง (rpm)	-	15	15	15	15	15

การเริ่มตั้งอุณหภูมิให้ความร้อนแก่กระบอกสกรูบริเวณแถบความร้อนของเครื่องอัดรีดแบบสกรูคู่ จะพิจารณาจากค่าจุดหลอมเหลวของพอลิโพรพิลีนเป็นหลัก ซึ่งอยู่ในช่วงประมาณ 165 องศาเซลเซียส จากนั้นบวกอุณหภูมิที่ต้องชดเชยเนื่องจากการสูญเสียความร้อนในเครื่องจักรประมาณ 50 องศาเซลเซียส ตามเทคนิคการเดินเครื่องอัดรีดพลาสติกทั่วไป ดังนั้น จะได้ค่าอุณหภูมิสูงสุดที่ตั้งแถบความร้อนบริเวณที่ 5 คือ 215 องศาเซลเซียส แล้วลดอุณหภูมิลงทุก ๆ 5 องศาเซลเซียส จนถึงแถบความร้อนบริเวณที่ 1 ตามตารางที่ 4.1 ผลการทดลองพบว่าที่อัตราส่วนของพอลิโพรพิลีน 95 เปอร์เซ็นต์ และที่ 90 เปอร์เซ็นต์ สามารถจะอัดรีดผ่านเครื่องอัดรีดและตัดเป็นเม็ดใหม่ได้สมบูรณ์ตรงตามทฤษฎี คือ พอลิโพรพิลีนจะถูกขับผ่านหัวตายออกมาอย่างสม่ำเสมอไม่มีฟองอากาศแทรกตัวอยู่และมีความแข็งแรงของเส้นพอลิเมอร์หลอมดี แต่เมื่อมีปริมาณของพอลิคาร์บอเนตสูงประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ พบว่าที่ผิวหน้าของเส้นพลาสติกมีขุยเกิดขึ้นแสดงว่าอุณหภูมิที่ตั้งไว้ต่ำเกินไป เส้นพลาสติกผสมเมื่อออกจากดายมีอุณหภูมิค่อนข้างต่ำบริเวณผิวมีความหนืดสูงจึงเสียดสีกับบริเวณผิวสัมผัสของดาย จึงทดลองเพิ่มอุณหภูมิของแถบความร้อนจากทุกบริเวณเพิ่มขึ้น 5 องศาเซลเซียส สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ และอุณหภูมินี้สามารถใช้ได้กับส่วนผสมที่มีปริมาณพอลิคาร์บอเนต 25 เปอร์เซ็นต์ เป็นองค์ประกอบได้ด้วย แสดงว่าปริมาณพอลิคาร์บอเนตที่ผสมในพอลิโพรพิลีนมีผลกระทบต่อการขึ้นรูปของพลาสติกผสม คือที่ปริมาณพอลิคาร์บอเนตสูงกว่า 15 เปอร์เซ็นต์ พอลิคาร์บอเนตบางส่วนอาจจะยังหลอมตัวไม่สมบูรณ์ เนื่องจากมีอยู่ในปริมาณมากและอุณหภูมิหลอมผลึกอยู่ที่ 220-230 องศาเซลเซียส แต่พอลิโพรพิลีนนั้นหลอมตัวแล้ว ทำให้พอลิคาร์บอเนตที่อยู่บริเวณผิวมีความหนืดค่อนข้างสูงกว่าพอลิโพรพิลีน และเมื่อสัมผัสกับผิวของดายจึงเกิดขุยขึ้น ภาวะการตั้งเครื่องอัดรีดพลาสติกตามตารางที่ 4.1 สามารถใช้กับพลาสติกพอลิโพรพิลีนทั้งสองชนิดได้ เม็ดพอลิเมอร์ผสมที่ได้จากกระบวนการนี้ แสดงในภาพที่ 4.4

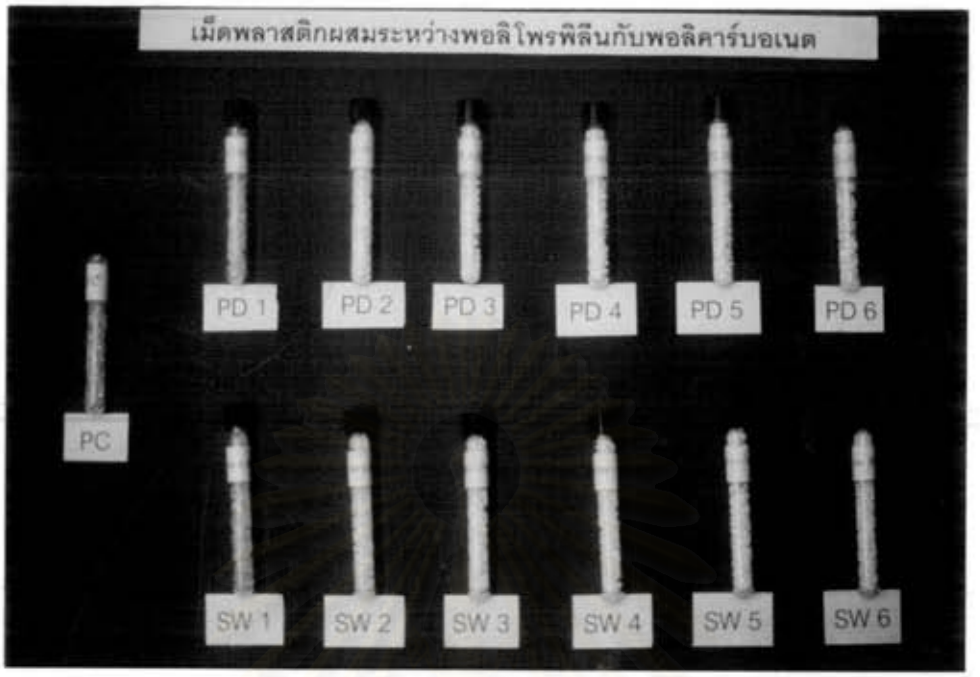

ภาพที่ 4.4 แสดงเม็ดพลาสติกผสมที่ได้จากกระบวนการอัดรีดแบบสกรูคู่

4.3 ผลการทดลองความหนาแน่น

การทดลองศึกษาความหนาแน่นของเม็ดพลาสติกผสมด้วยเทคนิคการกระจายความหนาแน่น พบว่าเม็ดพลาสติกพอลิโพรพิลีนชนิดเป่าฟิล์มที่ไม่มีการเติมพอลิคาร์บอเนตมีความหนาแน่น 0.8885 กรัมต่อลูกบาศ์กเซนติเมตร ที่ 27.5 องศาเซลเซียส และเมื่อเติมพอลิคาร์บอเนตในอัตราส่วน 5,10,15,20,25 เปอร์เซ็นต์ พบว่าค่าความหนาแน่นจะสูงขึ้นเพียงเล็กน้อย ในกรณีเดียวกันพอลิโพรพิลีนชนิดงานหล่อจะให้ผลการทดลองเหมือนกันตามตารางที่ 4.2 และ 4.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความหนาแน่นของพลาสติกพอลิโพรพิลีนเกรดงานเป่าที่เติมพอลิคาร์บอเนต

ตัวอย่าง	ความหนาแน่น (กรัม/ลบ.ซม.)	
	ที่ 23 °C	ที่ 27 °C
PD 1	0.8886	0.8885
PD 2	0.8898	0.8897
PD 3	0.9008	0.9007
PD 4	0.9142	0.9140
PD 5	0.9154	0.9153
PD 6	0.9348	0.9347

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความหนาแน่นของพลาสติกพอลิโพรพิลีนเกรดงานหล่อที่เติมพอลิคาร์บอเนต

ตัวอย่าง	ความหนาแน่น (กรัม/ลบ.ซม.)	
	ที่ 23 °C	ที่ 27 °C
SW 1	0.8874	0.8873
SW 2	0.8996	0.8994
SW 3	0.9045	0.9043
SW 4	0.9215	0.9213
SW 5	0.9494	0.9449
SW 6	0.9530	0.9529

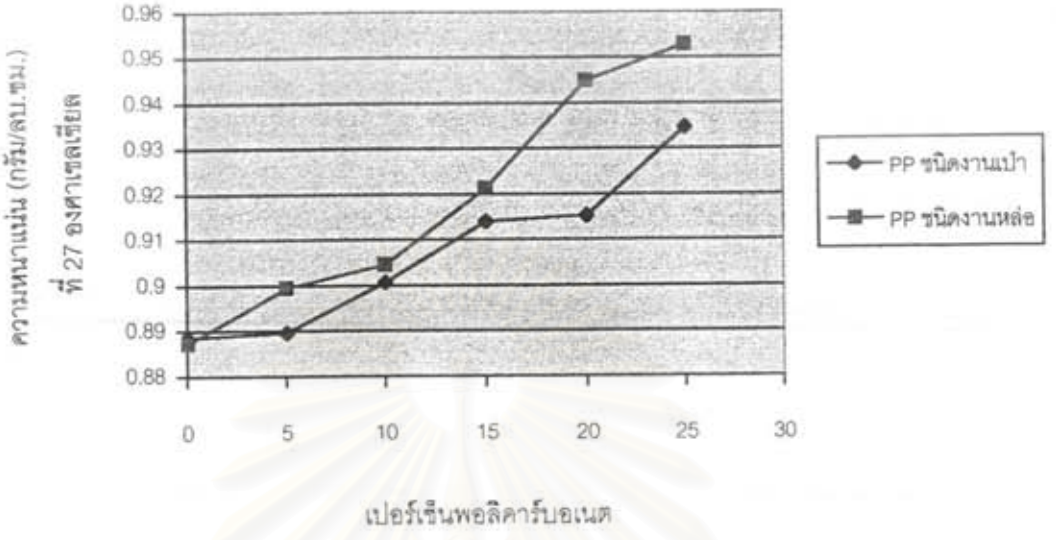

ภาพที่ 4.5 แสดงความหนาแน่นของเม็ดพลาสติกผสมที่เติมพอลิคาร์บอเนต เปอร์เซ็นต์ต่างๆ

เมื่อเปรียบเทียบความหนาแน่นพบว่าเม็ดพลาสติกผสมทั้ง 2 ชนิด มีค่าความหนาแน่นใกล้เคียงกัน และเมื่อเติมพอลิคาร์บอเนตในอัตราส่วนต่าง ๆ พลาสติกผสมทั้ง 2 ชนิด แสดงแนวโน้มมีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นเหมือนกัน ดังนั้น ปริมาณของพอลิคาร์บอเนตที่เติมจึงมีผลต่อค่าความหนาแน่นของเม็ดพลาสติกพอลิโพรพิลีน ทั้งนี้ เนื่องจากพอลิคาร์บอเนตมีค่าความหนาแน่นประมาณ 1.2 กรัมต่อลูกบาศ์กเซนติเมตร ซึ่งสูงกว่าความหนาแน่นของพอลิโพรพิลีน เมื่อทำการผสมในพลาสติกพอลิโพรพิลีน จึงทำให้ความหนาแน่นของเม็ดพลาสติกผสมเพิ่มขึ้น และแสดงแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นไปตามปริมาณของพอลิคาร์บอเนต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4 ผลการทดลองความหนาแน่นปรากฏ และ pourability

จากการศึกษาการเคลื่อนตัวของเม็ดพลาสติกผสมในกรวยเติมเม็ดของเครื่องอัดรีด โดยการศึกษาเปรียบเทียบกับค่าความหนาแน่นปรากฏและ pourability ได้ผลการทดลองตามตารางที่ 4.4 และ4.5

ความหนาแน่นปรากฏ (Apparent Density)

การทดลองพบว่าเม็ดพลาสติกพอลิโพรพิลีนที่เติมพอลิคาร์บอเนตชนิดเป่าฟิล์ม มีแนวโน้มของความหนาแน่นรวมเพิ่มขึ้นตามปริมาณของพอลิคาร์บอเนตแต่ไม่เด่นชัดมากนัก ส่วนเม็ดพลาสติกพอลิโพรพิลีนชนิดเดียวกันที่ไม่เติม มีค่าความหนาแน่นปรากฏสูงกว่าเม็ดพลาสติกผสมที่มีปริมาณพอลิคาร์บอเนต 5,10,15 เปอร์เซ็นต์ ในลักษณะเดียวกันเม็ดพลาสติกพอลิโพรพิลีนชนิดหล่อที่ไม่มีการเติมพอลิคาร์บอเนต พบว่ามีความหนาแน่นปรากฏสูงที่สุด ส่วนเม็ดพลาสติกผสมที่มีการเติมพอลิคาร์บอเนต พบว่าค่าความหนาแน่นปรากฏมีแนวโน้มสูงขึ้นตามปริมาณของพอลิคาร์บอเนตที่เติม พอลิโพรพิลีนทั้ง 2 ชนิดที่ไม่มีการเติมพอลิคาร์บอเนตมีค่าความหนาแน่นปรากฏสูง แสดงว่ามีการจัดเรียงตัวของเม็ดพลาสติกสูง มีอากาศแทรกอยู่ระหว่างช่องว่างของเม็ดน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะรูปทรงของเม็ด เนื่องจากเป็นเม็ดที่ไม่มีการอัดรีดและตัดขึ้นรูปใหม่ รูปทรงภายนอกจึงมีลักษณะทรงกลม จึงมีโอกาสในการจัดเรียงตัวให้อยู่ใกล้ชิดกันตามแรงโน้มถ่วงโลกมากกว่า ส่วนเม็ดพลาสติกผสมจะผ่านการอัดรีดออกจากดายในลักษณะเป็นเส้นแล้วจึงนำมาตัดเป็นเม็ด ลักษณะเม็ดที่ได้จึงเป็นรูปทรงกระบอก ความสามารถในการจัดเรียงตัวให้อยู่ใกล้ชิดกันจึงมีต่ำกว่า แต่เมื่อเปรียบเทียบเม็ดพลาสติกผสมแต่ละอัตราส่วนพบว่าปริมาณของพอลิคาร์บอเนตส่งผลให้ค่าความหนาแน่นปรากฏมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากพอลิคาร์บอเนตมีความหนาแน่นสูงกว่าพอลิโพรพิลีน เมื่อนำมาผสมกันทำให้มวลของเม็ดพลาสติกผสมเพิ่มขึ้นตามปริมาณของพอลิคาร์บอเนตที่เติม เป็นเหตุให้มีแนวโน้มในการจัดเรียงตัวของเม็ดพลาสติกตามแรงโน้มถ่วงโลกสูงขึ้น ค่าความหนาแน่นปรากฏจึงสูงขึ้น

Pourability

ในทดลองนี้พลาสติกพอลิโพรพิลีนที่ไม่เติมพอลิคาร์บอเนตชนิดฟิล์มเป่า มีความสามารถในการไหลตามแรงโน้มถ่วงโลก 100 กรัมในเวลา 1.12 วินาที เมื่อเติมพอลิคาร์บอเนตในอัตราส่วนต่าง ๆ พบว่าแนวโน้มในการไหลของเม็ดภายในกรวยเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และในเม็ดพลาสติกผสมพอลิโพรพิลีนชนิดงานหล่อก็ให้ผลการทดลองที่มีแนวโน้มในทางเดียวกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าปริมาณพอลิคาร์บอเนตที่เติมลงในพอลิโพรพิลีนส่งผลกระทบต่อการไหลของเม็ดพลาสติกในกรวย ทำให้มีการไหลตามแรงโน้มถ่วงโลกดีขึ้น ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการผลิต และสามารถเดินขั้นตอนการผลิตได้ตามปกติ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความหนาแน่นปรากฏและ pourability ของเม็ดพลาสติกผสมพอลิโพรพิลีนชนิดเป่าฟิล์ม

ตัวอย่าง	ความหนาแน่นปรากฏ (กรัม/ลบ.ซม.)	Pourabilty (วินาที/100กรัม)
PD 1	0.5468	1.12
PD 2	0.5415	1.16
PD 3	0.5414	1.16
PD 4	0.5477	1.12
PD 5	0.5470	1.24
PD 6	0.5516	1.26

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความหนาแน่นปรากฏและ pourability ของเม็ดพลาสติกผสมพอลิโพรพิลีนชนิดหล่อฟิล์ม

ตัวอย่าง	ความหนาแน่นปรากฏ (กรัม/ลบ.ซม.)	Pourability (วินาที/100กรัม)
SW 1	0.58058	1.16
SW 2	0.5480	1.12
SW 3	0.5501	1.20
SW 4	0.5507	1.22
SW 5	0.5508	1.28
SW 6	0.5510	1.26

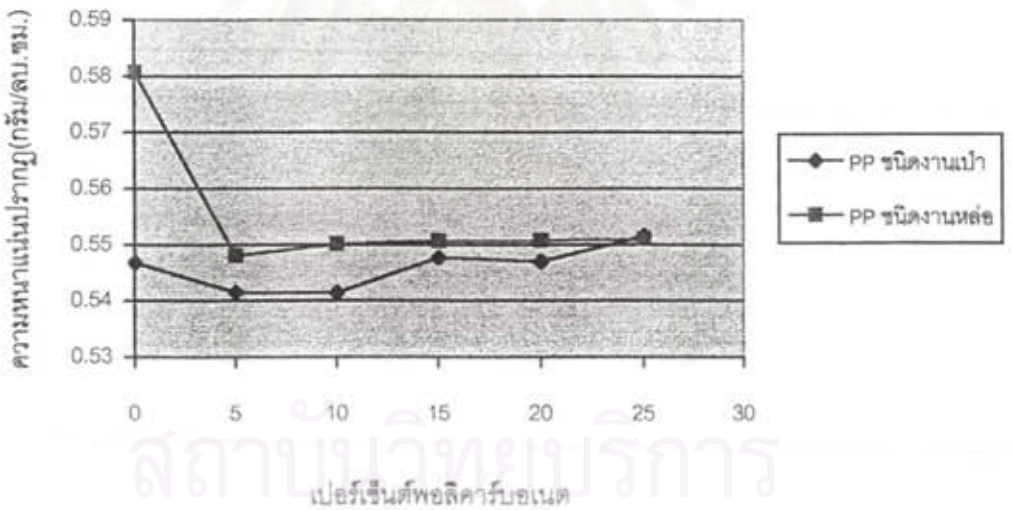

ภาพที่ 4.6 แสดงความหนาแน่นปรากฏของเม็ดพลาสติกผสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

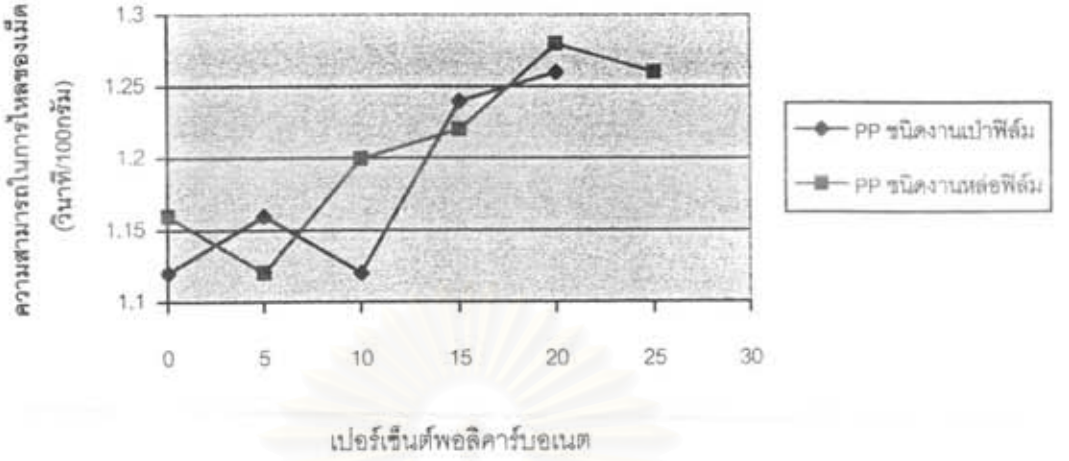

ภาพที่ 4.7 แสดงค่า pourability ของเม็ดพลาสติกผสม

4.5 ผลการทดลองค่าดรรชนีการไหล

การศึกษาค่าดรรชนีการไหลของเม็ดพลาสติกผสม เมื่อเติมพอลิคาร์บอเนต อัตราส่วนต่างๆ ในพอลิโพรพิลีนชนิดเป่าฟิล์ม พบว่าค่าดรรชนีการไหลมีแนวโน้มลดลงตามปริมาณของพอลิคาร์บอเนตที่เป็นตัวเติม และในกรณีของพอลิโพรพิลีนชนิดงานหล่อฟิล์ม ก็ให้ผลการทดลองในลักษณะเดียวกัน จากการเปรียบเทียบค่าดรรชนีการไหลของพอลิโพรพิลีนทั้ง 2 ชนิด ที่ยังไม่มีการเติมพอลิคาร์บอเนต พบว่ามีค่าใกล้เคียงกันมาก คือพอลิโพรพิลีนชนิดงานเป่าฟิล์ม มีค่าดรรชนีการไหลที่ 11.2656 กรัมต่อ 10 นาที และชนิดงานหล่อมีค่าดรรชนีการไหลที่ 11.2668 กรัมต่อ 10 นาที แต่เมื่อเติมพอลิคาร์บอเนตในพลาสติกทั้ง 2 ชนิด อัตราการลดลงของค่าดรรชนีการไหลในพลาสติกพอลิโพรพิลีนชนิดงานเป่าจะมีมากกว่าในพลาสติกชนิดงานหล่อ แสดงว่าการเติมพอลิคาร์บอเนตปริมาณเท่ากันในพลาสติกทั้ง 2 ชนิด พอลิคาร์บอเนตจะมีผลในการเพิ่มความหนืดของพอลิโพรพิลีนชนิดงานเป่าได้มากกว่า พอลิโพรพิลีนชนิดงานหล่อ แต่โดยภาพรวมพบว่าค่าความหนืดของพลาสติกทั้ง 2 ชนิดเพิ่มขึ้นตามปริมาณของพอลิคาร์บอเนตที่เป็นตัวเติม ทั้งนี้เป็นเพราะพอลิคาร์บอเนตที่ใช้ในการทดลองนี้มีค่าดรรชนีการไหลที่ 4.4557 กรัมต่อ 10 นาที ซึ่งมีความหนืดสูง ถ้าเทียบกับความหนืดของพอลิโพรพิลีนทั้ง 2 ชนิด ค่าความหนืดที่เพิ่มขึ้นส่ง

ผลในการผลิตฟิล์ม คือ ต้องใช้กำลังมอเตอร์ในการหมุนสกรูเพิ่มขึ้นในการผลิตจริง จะเป็นการเพิ่มต้นทุนค่าไฟฟ้าและเนื้อของพลาสติกหลอมผ่านดายลำบากขึ้น แต่การคงรูปของฟิล์มจะดีขึ้น แต่ในการทดลองนี้ความหนืดที่เพิ่มขึ้นส่งผลน้อยมากต่อกระบวนการผลิต เนื่องจากมีการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าดรรชนีการไหลของพลาสติกผสม พอลิโพรพิลีนชนิดเป่าฟิล์ม

ตัวอย่าง	ปริมาณพลิคาร์บอเนต (%)	ค่าดรรชนีการไหล (กรัม/ 10 นาที)
PD 1	0	11.26
PD 2	5	10.50
PD 3	10	9.88
PD 4	15	9.72
PD 5	20	9.58
PD 6	25	9.43

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าดรรชนีการไหลของพลาสติกผสม พอลิโพรพิลีนชนิดหล่อฟิล์ม

ตัวอย่าง	ปริมาณพลิคาร์บอเนต (%)	ค่าดรรชนีการไหล (กรัม/ 10 นาที)
SW 1	0	11.27
SW 2	5	10.99
SW 3	10	10.64
SW 4	15	10.37
SW 5	20	10.18
SW 6	25	10.17

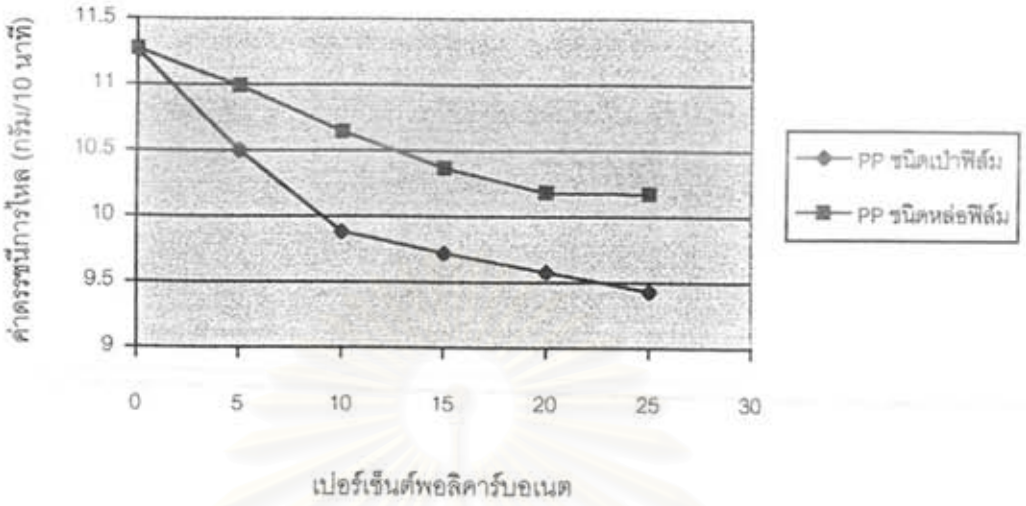

ภาพที่ 4.8 แสดงค่าดรรชนีการไหลของเม็ดพลาสติกผสมที่เปอร์เซ็นต์พอลิคาร์บอเนตต่างๆ

4.6 การศึกษาภาวะการผลิตฟิล์ม

ตารางที่ 4.8 แสดงภาวะการเครื่องอัดรีดฟิล์มและการผลิตฟิล์มเป่า

ตัวแปรที่ควบคุม	ภาวะการผลิตฟิล์ม (พอลิโพรพิลีนต่อพอลิคาร์บอเนต,V/V)					
	100/0	95/5	90/10	85/15	80/20	75/25
1.แถบความร้อนโซนที่ 1 (°C)	170	170	180	180	180	180
2.แถบความร้อนโซนที่ 2 (°C)	175	175	185	185	185	185
3.แถบความร้อนโซนที่ 3 (°C)	180	180	190	190	190	190
4.แถบความร้อนโซนที่ 4 (°C)	185	185	195	195	195	195
5.แถบความร้อนโซนที่ 5 (°C)	190	190	200	200	200	200
6.แถบความร้อนบริเวณดาย(°C)	190	190	200	200	200	200
ความเร็วชุดอุปกรณ์ดึงฟิล์ม (rpm)	16-17	16-17	16-17	16-17	16-17	16-17

ตารางที่ 4.9 แสดงภาวะการเครื่องอัดรีดฟิล์มและการผลิตฟิล์มหล่อ

ตัวแปรที่ควบคุม	ภาวะการผลิตฟิล์ม (พอลิโพรพิลีนต่อพอลิคาร์บอเนต,V/V)					
	100/0	95/5	90/10	85/15	80/20	75/25
1.แถบความร้อนโซนที่ 1 (°C)	170	170	180	180	180	180
2.แถบความร้อนโซนที่ 2 (°C)	175	175	185	185	185	185
3.แถบความร้อนโซนที่ 3 (°C)	180	180	190	190	190	190
4.แถบความร้อนโซนที่ 4 (°C)	185	185	195	195	195	195
5.แถบความร้อนโซนที่ 5 (°C)	190	190	200	200	200	200
6.แถบความร้อนบริเวณตาย (°C)	190	190	200	200	200	200
ความเร็วอุปกรณ์ม้วนฟิล์ม (rpm)	10-12	10-12	10-12	10-12	10-12	10-12

จากการศึกษาภาวะการผลิตฟิล์มพอลิโพรพิลิน ด้วยกระบวนการเป่าฟิล์มและกระบวนการหล่อฟิล์ม จะกำหนดอุณหภูมิเริ่มต้นในการผลิตเช่นเดียวกับการกำหนดอุณหภูมิในการผสมพลาสติกด้วยเครื่องอัดรีดแบบสกรูคู่ จากการทดลองพบว่าอุณหภูมิที่ใช้ในการตั้งเครื่องรีดอัดเพื่อผลิตฟิล์มพอลิโพรพิลีนที่ไม่มีการเติมพอลิคาร์บอเนต ใช้อุณหภูมิสูงสุด 190 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมินี้สามารถใช้ในการผลิตฟิล์มผสมที่มีปริมาณพอลิคาร์บอเนตอยู่ 5 เปอร์เซ็นต์ เมื่อปริมาณพอลิคาร์บอเนตเพิ่มเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ พบว่าการควบคุมคุณภาพของฟิล์มจะลำบากขึ้น คือ ฟิล์มที่ได้จะมีลักษณะของความหนาไม่สม่ำเสมอ แสดงว่าความหนืดของพลาสติกค่อนข้างสูง การที่ความหนืดสูงสันนิษฐานว่ามาจากปริมาณของพอลิคาร์บอเนตมีมากขึ้นส่งผลให้ผลรวมของอุณหภูมิในการหลอมเหลวสูงขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากพอลิคาร์บอเนตมีอุณหภูมิหลอมเหลวสูงกว่าพอลิโพรพิลีน แต่เมื่อทำการปรับอุณหภูมิสูงขึ้นเป็น 200 องศาเซลเซียส สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

ตารางที่ 4.10 แสดงความขนาดของฟิล์มที่ผลิต

กระบวนการผลิต	ความกว้าง (มม.)	ความหนา (มม.)
กระบวนการเป่าฟิล์ม	80	0.04
กระบวนการหล่อฟิล์ม	120	0.06

ภาพที่ 4.9 ฟิล์มที่ได้จากกระบวนการเป่าฟิล์มและกระบวนการหล่อฟิล์ม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.7 การศึกษาความทนแรงดึง

จากการทดลองความทนแรงดึงของฟิล์มพอลิเมอร์ผสมของพอลิโพรพิลีนชนิดเป่าฟิล์มและหล่อฟิล์มได้ ผลการทดลอง ตามตารางที่ 4.11 และ 4.12

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบแรงดึงของฟิล์มพอลิโพรพิลีนที่เติมพอลิคาร์บอเนต ที่ได้จากกระบวนการเป่าฟิล์ม

ตัวอย่าง	ปริมาณพอลิคาร์บอเนต (% V/V)	ความทนแรงดึง (N/mm^2)	เปอร์เซ็นต์การยืดก่อนขาด
PD 1	0	175.6	0.4586
PD 2	5	241.3	0.2900
PD 3	10	325.6	0.1938
PD 4	15	307.5	0.1585
PD 5	20	184.8	0.3138
PD 6	25	148.3	0.4904

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบแรงดึงของฟิล์มพอลิโพรพิลีนที่เติมพอลิคาร์บอเนต ที่ได้จากกระบวนการหล่อฟิล์ม

ตัวอย่าง	ปริมาณพอลิคาร์บอเนต (% V/V)	ความทนแรงดึง (N/mm^2)	เปอร์เซ็นต์การยืดก่อนขาด
SW 1	0	45.77	5.843
SW 2	5	29.65	4.116
SW 3	10	46.98	3.461
SW 4	15	85.26	4.407
SW 5	20	91.69	2.390
SW 6	25	101.10	2.307

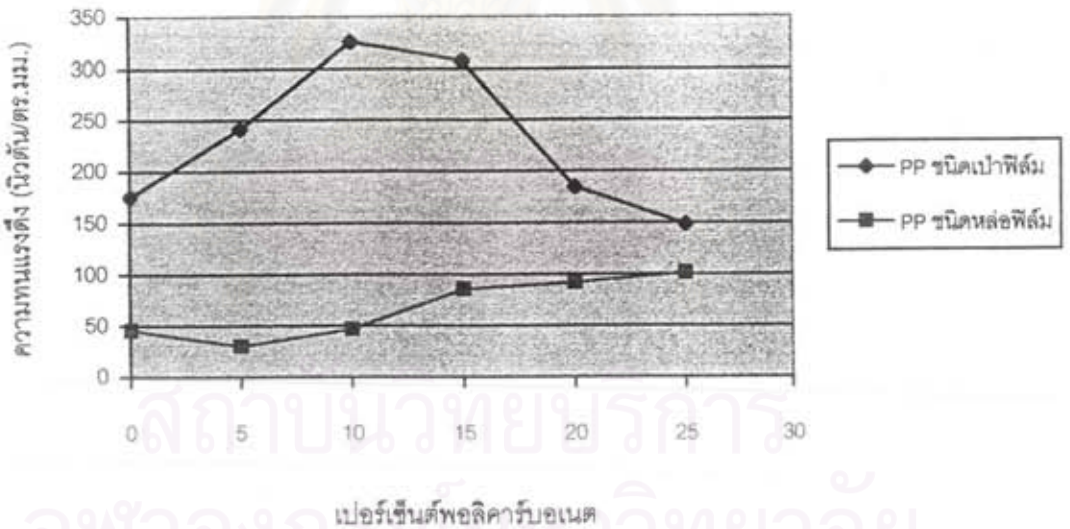

ภาพที่ 4.10 แสดงค่าความทนแรงดึงของฟิล์มผสมที่เปอร์เซ็นต์พอลิคาร์บอเนตต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

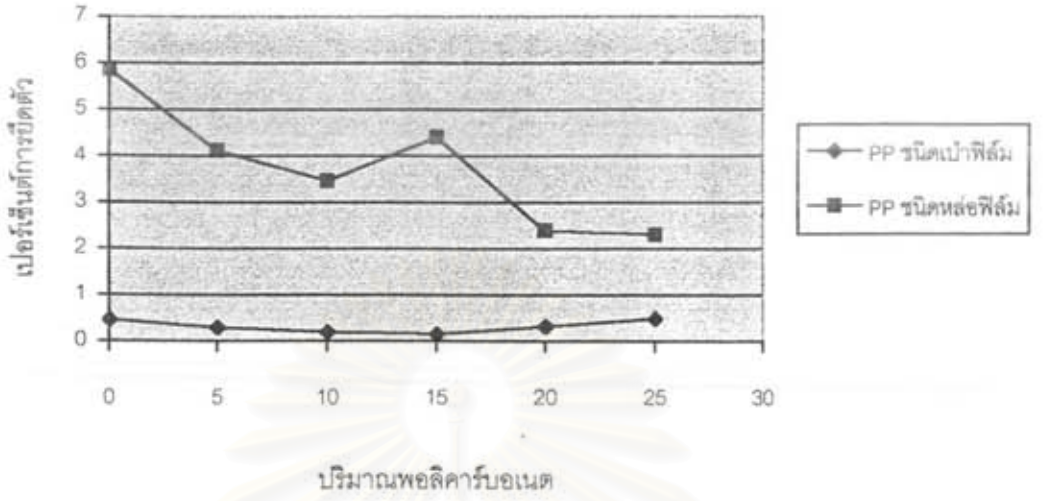

ภาพที่ 4.11 แสดงการยืดตัวของฟิล์มพลาสติกผสมที่เปอร์เซ็นต์พอลิคาร์บอเนตต่างๆ

ในการทดลองนี้ศึกษาความทนแรงดึงของฟิล์มเป่าตามแนวเครื่องจักร พบว่าเมื่อเติมปริมาณพอลิคาร์บอเนตในอัตราส่วน 5-10 เปอร์เซ็นต์ จะช่วยเพิ่มความทนแรงดึงของฟิล์ม แสดงว่าฟิล์มมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้น แต่ที่ปริมาณพอลิคาร์บอเนตที่ 15 เปอร์เซ็นต์ ค่าความทนแรงดึงจะมีแนวโน้มต่ำลงและฟิล์มจากกระบวนการเป่าฟิล์มที่เติมพอลิคาร์บอเนต 10 เปอร์เซ็นต์ พบว่ามีความทนแรงดึงสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะพอลิคาร์บอเนตที่แทรกตัวอยู่ในพอลิโพรพิลีนที่เป็นเมทริกซ์มีโอกาสจัดเรียงตัวตามแนวเครื่องจักรสูง และโมเลกุลมีความแข็งแรงสูงกว่าพอลิโพรพิลีน จึงช่วยเสริมความแข็งแรงของฟิล์มได้ ที่ 15 เปอร์เซ็นต์พอลิคาร์บอเนต ฟิล์มมีความทนแรงดึงต่ำลง ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณของพอลิคาร์บอเนตอาจจะมีปริมาณสูง จึงมีโอกาสที่จะจัดเรียงตัวกันเองหรือสร้างพันธะทำให้มีขนาดโลกุลใหญ่ขึ้นจึงเกิดการแยกเฟสมากขึ้น ส่วนฟิล์มที่ได้จากการหล่อ เมื่อมีการเติมพอลิคาร์บอเนตประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ พบว่าค่าความทนแรงดึงจะลดลง แต่เมื่อเติมพอลิคาร์บอเนต 10,15, 20, 25 เปอร์เซ็นต์ ค่าความทนแรงดึงมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับซึ่งอาจแสดงถึงการแยกเฟสภายในเนื้อฟิล์ม และแสดงสมบัติของพอลิคาร์บอเนตที่ผสมอยู่

จากการศึกษาการยืดตัวของฟิล์มพบว่าปริมาณพอลิคาร์บอเนตมีผลต่อเปอร์เซ็นต์การยืดตัวในฟิล์มขนิดหล่อมีแนวโน้มของการยืดตัวลดลง แต่เมื่อมีปริมาณพอลิคาร์บอเนต 15 เปอร์เซ็นต์ ค่าการยืดตัวจะสูงขึ้น แต่ยังต่ำกว่าฟิล์มที่ไม่มีการเติมพอลิคาร์บอเนต ในกรณีฟิล์มเป่า การเติมพอลิคาร์บอเนต 5,10 เปอร์เซ็นต์ ค่าการยืดของฟิล์มจะลดต่ำลง แต่เมื่อเพิ่มปริมาณพอลิคาร์บอเนต 15, 20, 25 เปอร์เซ็นต์ พบว่าค่าการยืดของฟิล์มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

4.8 การศึกษาความขุ่น

ผลการทดลองค่าความขุ่นของฟิล์ม แสดงในตารางที่ 4.13 และ 4.14 จากการศึกษาความขุ่นของฟิล์มพลาสติกผสมพบว่าในฟิล์มพอลิโพรพิลีนที่ได้จากกระบวนการเป่าฟิล์ม ที่ไม่ผสมพอลิคาร์บอเนตมีค่าความขุ่นของแผ่นฟิล์ม 36.6 เปอร์เซ็นต์ เมื่อการเติมพอลิคาร์บอเนต 5 เปอร์เซ็นต์ ความขุ่นของฟิล์มเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 79.3 เปอร์เซ็นต์ อัตราการเพิ่มขึ้นเท่ากับ 216 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อมีปริมาณพอลิคาร์บอเนตเพิ่มขึ้นเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ พบว่าค่าความขุ่นเพิ่มขึ้นประมาณ 227 เปอร์เซ็นต์จากฟิล์มที่ไม่ได้ผสมพอลิคาร์บอเนต ความขุ่นจะเพิ่มขึ้นตามปริมาณของพอลิคาร์บอเนตที่ผสมอยู่ ในกรณีเดียวกันฟิล์มพอลิโพรพิลีนที่ได้จากกระบวนการหล่อฟิล์ม มีค่าความขุ่นอยู่ที่ 18.4 เปอร์เซ็นต์ เมื่อผสมพอลิคาร์บอเนตในอัตรา 5, 10,15,20 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ พบว่ามีค่าความขุ่นเพิ่มขึ้น 442,468,481,483 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การทดลองฟิล์มผสมที่ได้จากกระบวนการเป่ามีความขุ่นสูงกว่า ฟิล์มพอลิโพรพิลีนผสมที่ได้จากกระบวนการหล่อทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเวลาที่ฟิล์มออกมาจากดายแล้วเกิดการเย็นตัว ในฟิล์มที่ได้จากกระบวนการเป่านั้นจะมีช่วงที่สัมผัสอากาศทำให้เกิดการเย็นตัวของพอลิเมอร์หลอมอยู่ช่วงหนึ่งก่อนจะหล่อเย็นฟิล์มด้วยน้ำ ส่วนฟิล์มที่ได้จากกระบวนการหล่อนั้นเมื่อออกจากหัวดายจะมีระยะสัมผัสกับอากาศก่อนที่จะผ่านไปยังลูกกลิ้งหล่อเย็นน้อยกว่า จึงทำให้เกิดการจัดเรียงตัวเป็นผลึกของฟิล์มดังกล่าวเป็นไปได้น้อยกว่า สอดคล้องกับทฤษฎี คือ พอลิโพรพิลีนเป็นพอลิเมอร์กึ่งผลึก (Semicrystalline) เมื่อเย็นตัวอย่างช้าๆ โครงสร้างโมเลกุลของพอลิเมอร์จะมีการจัดเรียงตัวอย่างมีระเบียบเกิดบริเวณที่เป็นผลึกมาก ดังนั้น สมบัติของฟิล์มที่ได้จึงขุ่น ขณะเดียวกันถ้าปล่อยให้พอลิเมอร์เย็นตัวอย่างรวดเร็ว พอลิเมอร์ไม่มีเวลาในการจัดเรียงตัวให้เป็นระเบียบ ฟิล์มที่ได้จึงมีความใสสูงกว่า

ผลของพอลิคาร์บอเนตที่มีต่อความใสของฟิล์ม จากการศึกษาพบว่าการเติมพอลิคาร์บอเนต 5 เปอร์เซ็นต์ ในฟิล์มพอลิโพรพิลีนจะทำให้ความขุ่นของฟิล์มทั้ง 2 ชนิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเมื่อเติมพอลิคาร์บอเนต 10,15,20,25 เปอร์เซ็นต์ ค่าระดับความขุ่นจะเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของพอลิคาร์บอเนตที่เติม แต่เมื่อเทียบกับที่ระดับความขุ่นของฟิล์มที่เติมพอลิคาร์บอเนต 5 เปอร์เซ็นต์ พบว่ามีอัตราการเพิ่มของระดับความขุ่นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งฟิล์มทั้ง 2 ชนิด แสดงแนวโน้มของอัตราการเพิ่มของความขุ่นไปในทิศทางเดียวกัน การที่ค่าระดับความขุ่นของฟิล์มทั้ง 2 ชนิด เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แสดงว่าพอลิคาร์บอเนตมีผลอย่างยิ่งต่อความขุ่นของฟิล์ม ทั้งนี้เนื่องจากพอลิคาร์บอเนตที่เติมจะไม่รวมตัวเป็นเนื้อเดียวกับฟิล์ม แต่จะแทรกตัวอยู่ภายในเนื้อของฟิล์ม ในลักษณะเดียวกับวัสดุเชิงประกอบ โดยมีพอลิโพรพิลีนเป็นเมทริกซ์ล้อมอยู่รอบโมเลกุลของพอลิคาร์บอเนต ในขณะเดียวกันโมเลกุลของพอลิคาร์บอเนตจะทำหน้าที่คล้ายนิวคลีโอไฟล์ (nucleophile) ในการช่วยให้พอลิโพรพิลีนจัดเรียงตัวเกิดเป็นผลึกได้เร็วขึ้น ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ความขุ่นของฟิล์มที่ไม่มีการเติมพอลิคาร์บอเนตและฟิล์มที่มีการเติมพอลิคาร์บอเนต พบว่าฟิล์มที่มีการเติมพอลิคาร์บอเนตจะไม่เหมาะสมต่อการใช้งานที่ต้องการความใส

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความขุ่นพลาสติกพอลิโพรพิลีน เกรดงานเป่า ที่เติมพอลิคาร์บอเนต

ตัวอย่าง	พอลิคาร์บอเนต (% V/V)	ค่าความขุ่น (เปอร์เซ็นต์)
PD 1	0	36.6
PD 2	5	79.3
PD 3	10	83.3
PD 4	15	87.6
PD 5	20	88.4
PD 6	25	88.5

ตารางที่ 1.14 แสดงค่าความขุ่นของพลาสติกพอลิโพรพิลีน เกรดงานหล่อ ที่เติมพอลิคาร์บอเนต

ตัวอย่าง	พอลิคาร์บอเนต (% V/V)	ค่าความขุ่น (เปอร์เซ็นต์)
SW 1	0	18.4
SW 2	5	81.4
SW 3	10	86.1
SW 4	15	88.5
SW 5	20	89.7
SW 6	25	90.2

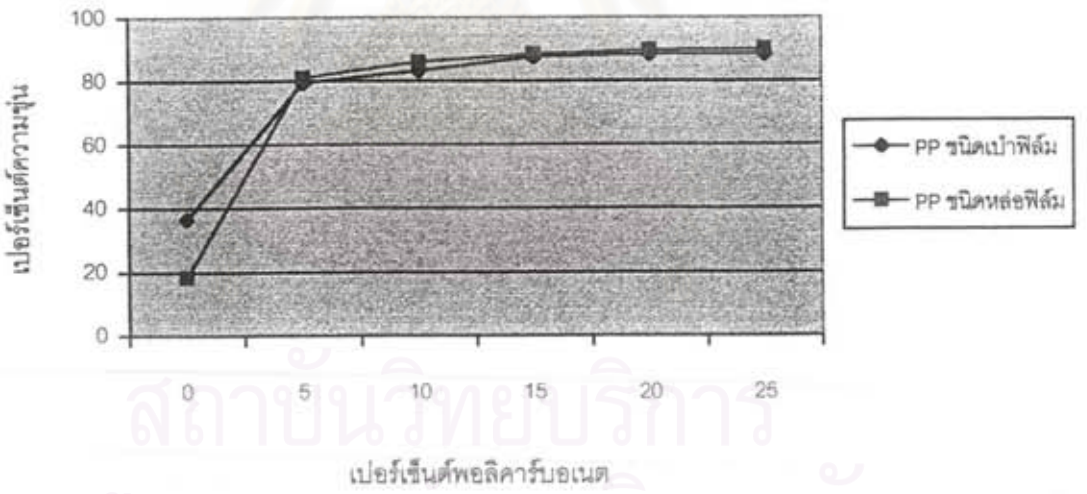

ภาพที่ 4.12 แสดงเปอร์เซ็นต์ความขุ่นของฟิล์มที่ผสมพอลิคาร์บอเนต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.9 การศึกษาความทนการฉีกขาด

การศึกษาความทนการฉีกขาดของฟิล์มพลาสติกผสมพอลิโพรพิลิน ที่เติมพอลิคาร์บอเนต ได้ผลการทดลองดังตารางที่ 4.15 และ 4.16 ค่าความคงทนการฉีกขาดของฟิล์มพอลิคาร์บอเนตที่ได้จากกระบวนการเป่าฟิล์มที่เติมพอลิคาร์บอเนต 5 และ 10 เปอร์เซนต์ จะเพิ่มความทนการฉีกขาดของฟิล์มทั้งในแนวเครื่องจักร และแนวขวาง โดยผลของการเติมพอลิคาร์บอเนต 5 และ 10 เปอร์เซ็นต์ จะเพิ่มความทนการฉีกขาดของฟิล์มได้เท่ากัน ถ้าเพิ่มปริมาณของพอลิคาร์บอเนตเป็น 15 เปอร์เซ็นต์ ค่าความทนการฉีกขาดของฟิล์มจะลดลงมาก แต่ถ้าเพิ่มปริมาณพอลิคาร์บอเนตเป็น 20 และ 25 เปอร์เซ็นต์ ความทนการฉีกขาดของฟิล์มจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการเติมพอลิคาร์บอเนตที่ 15 เปอร์เซ็นต์ ในกรณีของฟิล์มผสมที่ได้จากกระบวนการหล่อฟิล์มก็ให้ผลทำนองเดียวกัน โดยปริมาณของพอลิคาร์บอเนต 5, 10, 15, 20, และ 25 เปอร์เซ็นต์ พบว่าค่าความทนการฉีกขาดตามแนวเครื่องจักรเพิ่มสูงขึ้นและตามแนวขวางให้แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกัน ในกรณีที่ปริมาณการเติมพอลิคาร์บอเนตที่ 15 เปอร์เซ็นต์ จะมีความทนการฉีกขาดต่ำที่สุด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ที่ปริมาณพอลิคาร์บอเนตต่ำๆ พอลิคาร์บอเนตจะมีการจัดเรียงโมเลกุลและยืดตัวออกในลักษณะที่มีความยาวมากกว่าความกว้างคล้ายเส้นใยกระจัดกระจายทั่วไปในแผ่นฟิล์ม ดังนั้นจึงทำหน้าที่ในการช่วยเสริมแรงให้กับแผ่นฟิล์ม แต่ถ้าปริมาณพอลิคาร์บอเนตมีเพิ่มขึ้นถึง 25 เปอร์เซ็นต์ ความสามารถในการช่วยเสริมแรงจะน้อยลง เป็นเพราะพอลิคาร์บอเนตเริ่มโยงพันธะและรวมกลุ่มกันเองใหญ่ขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการแยกเฟส ระหว่างเมทริกซ์ และเฟสกระจาย กระจัดกระจายทั่วแผ่นฟิล์ม เมื่อมีการเพิ่มปริมาณพอลิคาร์บอเนต แนวโน้มการทนการฉีกขาดจะเพิ่มขึ้นทั้งนี้มาจากพอลิคาร์บอเนตมีปริมาณมากพอที่จะแสดงสมบัติของตัวเอง ซึ่งปกติพอลิคาร์บอเนตจะมีค่าความทนการฉีกขาดสูงกว่าพอลิโพรพิลีน

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความทนการฉีกขาดของฟิล์มพอลิโพรพิลีนที่เติมพอลิคาร์บอเนต จากกระบวนการเป่าฟิล์ม

ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยความทนการฉีกขาด (N/m)	
	ทดสอบแนวเครื่องจักร	ทดสอบแนวขวาง
PD 1	2354.40	2511.36
PD 2	2668.32	3139.20
PD 3	2668.32	3139.20
PD 4	1569.60	2746.8
PD 5	2118.96	3139.20
PD 6	3139.20	3610.68

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบความทนการฉีกขาดของฟิล์มพอลิโพรพิลีนที่เติมพอลิคาร์บอเนต จากกระบวนการหล่อฟิล์ม

ตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยความทนการฉีกขาด (N/m)	
	ทดสอบแนวเครื่องจักร	ทดสอบแนวขวาง
SW 1	4080.96	6278.40
SW 2	10638.40	15892.20
SW 3	7150.40	8894.40
SW 4	5179.68	8004.96
W 5	6592.32	8632.80
SW 6	6278.40	9888.48

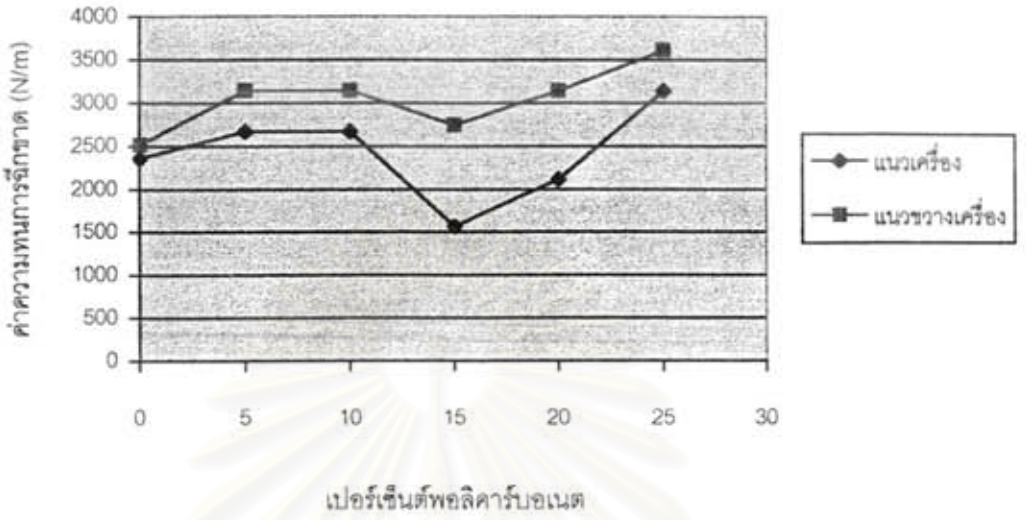

ภาพที่ 4.13 แสดงค่าความทนการฉีกขาดของฟิล์มผสมชนิดฟิล์มเป่า

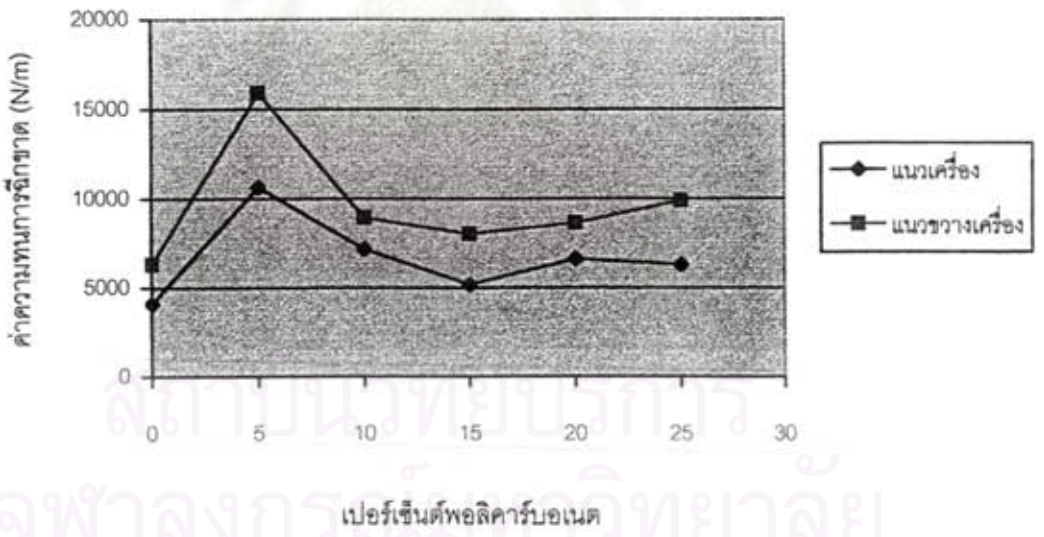

ภาพที่ 4.14 แสดงค่าความทนการฉีกขาดของฟิล์มผสมชนิดฟิล์มหล่อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย